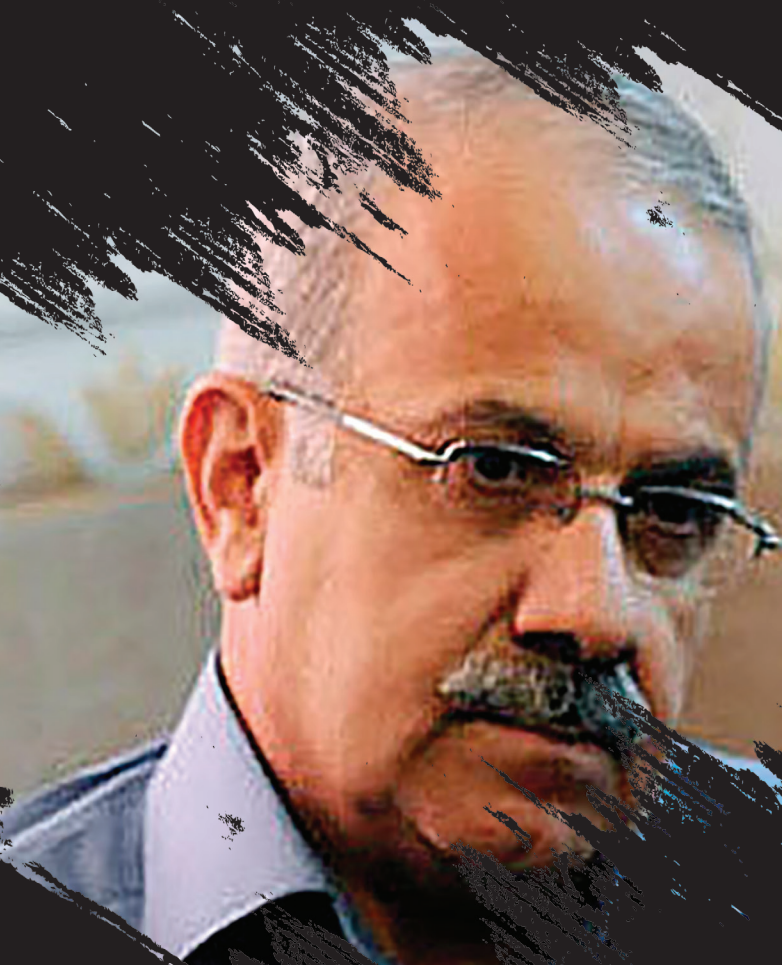

مرد خانواده

نگاهی به کارنامه زنده یاد مسعود بهبهانی نیا به مناسبت پخش مجموعه «برف بی صدا می بارد»

حسن حقیقی

سریال هایی از این دست مثل، «ترانه مادری» و «فاصله‌ها» (هر دو به کارگردانی حسین سهیلی زاده)، «کیمیا» (جواد افشار) و «برف بی صدا می بارد» (پوریا آذر یا یحیانی) داشت. در روندی قابل توجه و رفته رفته با هر سریال به نوعی بر ر کوردهای خویش در شمار چنین آثاری در کارنامه‌اش نیز افزود تا بالاخره با «کیمیا» عنوان نویسنده بلندترین مجموعه تلویزیونی را به نام خود بزند. بهبهانی نیا را می توان به نوعی در زمره نویسندگان آثاری با تمی خانوادگی قرار داد؛ گواهِش اینکۀ او در آثار جنگی و دفاع مقدسی مانند «خاک سرخ» و «کیمیا» نیز همچنان دغدغه‌اش خانواده است و به تأثیر و تبعات جنگ بر احوال انسان اشاره داشته و در سیری داستانی از آسیب‌های جنگ بر زندگی حرف زده است. در راه روایت آثاری که بهبهانی نیا در سال‌های اخیر نویسنده‌گی شان را عهده‌دار بود، وجوه مشترک مضمونی بسیاری قابل ردیابی است که مرورشان شاید یادآور و قدردانی کوچکی باشد از رویکردهای انسان دوستانه و دغدغه‌مند در چند دهه فعالیت نویسنده‌ای که همیشه به مضمون‌های خانواده‌محور، وفادار بود و به واسطه آثارش نامش تا همیشه جاودان و ماندگار خواهد ماند.

تقدیر و سرنوشت در روزهایی او را راهی دیار باقی کرد که مشغول نگارش داستان سرنوشت زندگی خانواده حاج عطا بود و سریال در میانه‌های راه تولید. مثل عنوان اثر متأخرش، بی صدا و در هیاهوی اخبار فوئی‌های بی‌شمار روزانه کرونا رفت؛ با کارنامه‌ای پر بار و پر کار. اما برای مخاطبان جدی تلویزیون، اینقدر نامی آشنا و قابل احترام بود که رفتنش حسرت و غمی بزرگ باشد. پای ثابت ملودرام‌های طولانی مدت تلویزیون در سال‌های اخیر بود و مهارت و بژه و دست توانا پیش را نیز در نگارش این مجموعه‌ها اثبات کرده بود. اتفاقاً با قلم او و در قالب سریال «نرگس» (سیروس مقدم) بود که پای آثاری این چنین به تلویزیون باز شد. پیش‌تر مجموعه‌های کم‌دی در آزمون آثار به اصطلاح نود قسمتی سربلند بیرون آمده بودند، تا اینکه ریسک و جرأتش با سریال «نرگس» نیز پیدا شد و اتفاقاً جواب هم گرفت. او در گذر سال‌های پس از سریال «نرگس»، همواره پای ثابت و یکی از عوامل اصلی این چنین رویکردی بود و در مقام نویسنده نقش مهمی در توفیق